

SĄD NAJWYŻSZY

Rzeczypospolitej Polskiej

Prezes Sądu Najwyższego
Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

Warszawa, dnia 16 stycznia 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Po zapoznaniu się z Pana pismem z dnia 12 stycznia 2024 r. uznałem, że należy je potraktować jako formalny wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2024 r. Informuję, że w tym zakresie przekazałem Pana wniosek dla SSN B. Bieńka (przewodniczącego składu Sądu, który wydał postanowienie w sprawie II PUO 2/24). Z otrzymanych od Pana Przewodniczącego informacji wynika, że uzasadnienie w sprawie dotyczącej Pana Mariusza Kamińskiego zostanie sporządzone w ustawowym 30 dniowym terminie, a następnie doręczone Panu Marszałkowi.

W odpowiedzi na drugą część Pana pytania - dotyczącego sprawy II PUO 1/24 (Pana Macieja Wąsika) - jestem zmuszony przedstawić kilka bezspornych okoliczności procesowych, co rozjaśni obraz zakłócany sprzecznymi doniesieniami prasowymi, a zapewne umożliwi Panu zorientowanie co w rzeczonej sprawie się wydarzyło.

Po pierwsze, odwołanie Pana Macieja Wąsika zostało zarejestrowane w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygnaturą II PUO 1/24. W chwili podejmowania tej decyzji dostrzegłem, że zgodnie z art. 250 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (jednolity tekst: Dz. U. z 2023 r., poz. 2408) w związku z art. 26 § 1 pkt 11 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz. U. z 2023 r., poz. 1093) do rozpoznania tego rodzaju odwołania właściwa jest Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Wziąłem jednak pod uwagę, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Wielka Izba) wyrokiem z dnia 21 grudnia 2023 r., w

sprawie C-718/21, L.G. przeciwko Krajowej Radzie Sądownictwa (EU:C:2023:1015) uznał, że Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (a w konsekwencji zasiadający w niej sędziowie) nie ma statusu niezawisłego i bezstronnego sądu ustanowionego na podstawie ustawy. Jako organ Państwa Polskiego (prezes Sądu Najwyższego) jestem zobowiązany do wdrożenia prawa unijnego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (prawa do sądu w rozumieniu art. 19 ust 1 akapit 2 TUE w związku z art. 47 akapit drugi Karty Praw Podstawowych) i zapewnienia prawa do sądu według standardów przewidzianych w art. 45 § 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Kierując się tą myślą zignorowałem dyspozycję zawartą w art. 26 § 1 pkt 11 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym i w ramach uprawnień „prezesowskich” zarządziłem rozpoznanie odwołania Macieja Wąsika w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Po drugie, nadal poruszając się w granicach uprawnień przypisanych prezesowi Sądu Najwyższego, zleciłem przydzielenie sprawy sędziemu sprawozdawcy według kolejności wpływu do Izby zgodnie z regułą wskazaną w § 80 ust 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 lipca 2022 r. Regulamin Sądu Najwyższego (Dz. U. poz. 1489). W ten sposób wyłoniony został jako sędzia sprawozdawca SSN Romuald Dalewski (który nominację otrzymał z rekomendacji NeoKRS).

Po trzecie, działając jako prezes Sądu Najwyższego, w dniu 3 stycznia 2024 r. wydałem zarządzenie, na mocy którego wyznaczyłem termin posiedzenia w sprawie II PUO 1/24, ustalając jednocześnie, że Sąd Najwyższy rozpozna tę sprawę w składzie trzyosobowym, to jest: SSN Robert Stefanicki (przewodniczący składu), SSN Romuald Dalewski (sprawozdawca) i SSN Renata Żywicka (wszyscy trzej sędziowie zostali nominowani z udziałem NeoKRS). W tym momencie doszło do ukonstytuowania się składu sądu wyznaczonego do rozpoznania sprawy II PUO 1/24, a moje „prezesowskie” uprawnienia władcze ustały.

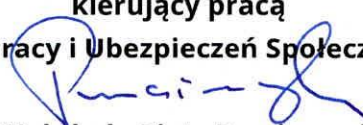
Po czwarte, w dniu 4 stycznia 2024 r. do Sądu Najwyższego przyjechał SSN R. Dalewski (R. Żywicka i R. Stefanicki byli nieobecni) i działając jako Sąd Najwyższy sporządził oraz podpisał postanowienie Sądu Najwyższego, w którym, w pkt. 1, uznał swoją niewłaściwość, a w pkt. 2 sprawę przekazał zgodnie z właściwością – na podstawie art. 398²¹ k.p.c., w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., w zw. z art. 200 § 14 k.p.c., w zw. z art. 250 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (jednolity tekst: Dz. U. z 2023 r., poz.

2408), w zw. z art. 26 § 1 pkt 11 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz. U. z 2023 r., poz. 1093) – Sądowi Najwyższemu Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Po piąte, SSN R. Dalewski w dniu 4 stycznia 2024 r. wydał zarządzenie, w którym, w pkt. 1, „zniósł termin posiedzenia wyznaczony na dzień 10 stycznia 2024 r.”, a w pkt. 2 zarządził przekazanie akt sprawy II PUO 1/24 wraz z wydanym postanowieniem Pani Prezes Sądu Najwyższego kierującej Izbą Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Zarządzenia te zostały wykonane. Akta II PUO 1/24 zawierające oryginalne dokumenty dotyczące Pana Macieja Wąsika zostały przekazane do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Mając na uwadze przywołane okoliczności, odpowiadając na zadane pytanie, informuję Pana Marszałka, że w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sprawa II PUO 1/24 została zakończona w sposób formalny (stwierdzeniem niewłaściwości). Bez względu na to, co uważam na temat prawidłowości postanowienia z dnia 4 stycznia 2024 r. (a uważam, że jest ono wynikiem bezprawnego procedowania), jestem zmuszony, nie posiadając jako prezes Sądu Najwyższego adekwatnych uprawnień, kierować się domniemaniem, że pochodzi ono od Sądu Najwyższego. W rezultacie, w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sprawa z odwołania Pana Macieja Wąsika nie będzie już rozpoznawana. Na szereg istotnych pytań - co się stało z aktami sprawy II PUO 1/24 po ich przekazaniu do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, a w szczególności, czy wypowiedz tej Izby z dnia 4 stycznia 2024 r. w sprawie I NSW 1268/23 (nazywana postanowieniem Sądu Najwyższego) obejmuje również przekazaną tej Izbie sprawę II PUO 1/24? – nie jestem w stanie odpowiedzieć, bo nie posiadam w tym zakresie wiedzy.

Z wyrazami szacunku

Prezes Sądu Najwyższego
kierujący pracą
Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

SSN dr hab. Piotr Prusinowski